

HARUT VE MARUT'UN İLİM ÖĞRETTİĞİ İKİ KİŞİ (3)

(...düenden devam)

İbn Abbâs'a nisbet edilen bu haber, muhakkak ki Yahudî kaynaklıdır, bunun yüzde yüz gerçeklere uyması gerekmez. Ancak bu haber bize, Süleyman'a büyü nisbet edilmesini reddetmek için düzenlenmiş bir yorum gibi gelmektedir. Yahudi Kitâbı Mukaddesinde sadece kral olarak anlatılan Süleyman'ın küfre gittiği, bu yüzden Allâh'ın ona: "Krallığı babasının hatırından dolayı kendi elinden değil, fakat neslinin elinden alacağını" söylediği ifade edilir. Kral olan insanın uygunsuz şeyler yapması mümkündür ama Kur'ân'a göre Süleyman aynı zamanda peygamberdir. Kur'ân, bu âyetiyle, Süleyman'ın, mülkünü büyü yoluyla elde etmiş bir büyücü olduğu yahut putlara saygı gösterip küfre gittiği yolundaki haberleri reddetmekte; onun mülkünü, büyü yoluyla elde ettiği tarzındaki haberlere inananları kınamakta ve onun küfre gitmediğini vurgulamaktadır.

“سُورَةُ سُلَيْمَانَ آيَةُ ٣٦: *Süleymân kâfir olmadı*” cümlesinde küfrün ne olduğu açık değilse de bunun büyü yapmak olduğu anlaşılır. Yani Süleyman küfür işlemi olan büyü yaparak küfre gitmedi, demek olur. Eğer buradaki küfr'den maksat büyü ise, bundan büyüünün küfür olduğu anlaşılır. Büyü, günâhların en büyüğüdür.

Bu kıssanın Kur'ân'da zikredilmiş olması, bu konuda anlatılan bütün rivayetlerin doğru olmasını gerektirmez. Kezâ âyetlerde büyüünün zikredilmesi de insanların büyü hakkındaki inançlarının doğru olmasını gerektirmez. Hz. Süleyman ne büyü yapmış, ne de küfre gitmiştir.

Eski Müfessirler Bâbil'de[1] insanlara büyü öğreten iki melek hakkında çok acayip rivayetler nakletmişlerdir. Bu rivayetlerin özeti şudur: Gûya melekler Allah'a: Âdem oğullarının çok günah işlediklerini söylemişler, Yüce Allah da onlara demiş ki: "Ben onları, size vermediğim birtakım illetlere mübtelâ kıldım. Eğer o illetleri size verseydim, siz de onlar gibi yapardınız." Melekler: "Hâşâ, seni tenzih ederiz." demişler, Allah da içlerinden iki kişi seçmelerini emretmiş, melekler Hârut ve Marût'u seçmişler. Allah Hârut ve Mârut'u insan oğlunun şehvetlerine mübtelâ kılıp Babil'e indirmiş.

(devamı yarın..)

[1]Bâbil: Mezopotamya'da, Bağdad'ın 80 km. güney doğusunda, Fırat kıyısında kurulmuş ünlü bir eski doğu kentidir. Bu kent çevresinde M.Ö. ikibin yılı başında kurulan büyük bir devlet, iki parlak devir geçirmiştir. Birinci Babil Devleti, Sumer ve Akatların yerini almış. M. Ö. 1792-1750 yılları arasında hüküm süren, ünlü kanunların koyucusu Hamurabi ile altın çağına ulaşmış; egemenliğini bütün Mezopotamya'ya yaymıştır. Orada astronomi, matematik ve edebiyat ilimleri gelişmiştir. Daha sonra başka kavimlerin egemenliğine girmiştir. M.Ö. 626-539 yıllarında kurulan ikinci Babil Devletinin ünlü hükümdarı Nebuhuznasr (Nabukodanasır) (605-562)dir. (el-Muncid). Bâbil'in, Nasîbîn'den (Re'su'l-'Ayn'e kadar olan mıntıka, Demâvend Dağı, Mağrib'de bir kent olduğuna dair görüşler de varsa da (Rûhu'l-Meânî, 1/342) tarihî olaylara uygun olan, izah ettiğimiz üzere Babil Devletinin başkenti olduğudur.